

Какъв ден е Велики четвъртък?

Започнала е седмицата на Христовите страдания – Страстната седмица („страст“ ще рече страдание). Възпоменаваме последните дни от земния път на Спасителя. В сряда, два дни преди Пасха*, синедрионът* взема решение за арестуването на Иисус Христос. А в четвъртък – денят преди Пасха, Господ събира най-близките си ученици (дванадесетте апостоли) на прощална вечеря. На вечерята Господ дава великия пример на смирено служение, като измива нозете на Своите ученици, показвайки на дело примера, който те трябва да следват. А този пример важи и за християните на всички времена – без показност да се стремим към смирено дело и смирена мисъл, лишена от всяко тщеславие.

В християнската литература тази вечеря е известна като Тайната вечеря. Наречена е „тайна“ не защото Христос и учениците са се крили. Единствен въздесъщият Богочовек знае, че след броени часове ще бъде предаден и измъчван.

Въпреки че говори на няколко пъти открито за Своите страдания, смърт и погребение пред апостолите, те, като човеци не могат и не искат да възприемат това. Сега – на Велики Четвъртък на празничната вечеря, те са седнали със Своя Божествен Учител в Сионската горница, празнуват, пеят хвалебни песни (псалми), радват се на общението с възлюбения Наставник. Единственото, което помрачава тази празнична вечеря, е вестта, че сред тях стои и предател, който ще извърши пъклено дело спрямо Иисус.

Евангелистите съобщават, че Господ Иисус Христос установява Тайнството Света Евхаристия* – Свето Причастие. Той разчупва хляба, като казва: *„Вземете, яжте, това е Моето тяло“* и над чашата с вино произнася безсмъртните слова: *„Пийте от нея всички; тази е Моята Кръв на новия Завет, която за мнозина се пролива за опрощаване на греховете“* (Мат. 26:28). Затова вечерята е наречена „Тайна“, защото Господ установява великото тайнство, чрез което и ние – грешни и нищожни човеци можем да се приобщим към Самия Бог, и Бог може да заживее в нас.

Разтревожени от вестта за неизбежното предателство, апостолите недоумяват кой може да е предателят сред тях. Всеки се допитва до Христа, *„Да не съм аз, Господи?“* (Мат. 26:22), бойки се, че слабите му човешки сили няма, може би, да стигнат да защити своя Божествен Учител. А когато Иуда Го пита, дали той не е предателят, Господ открито изрича: *„Ти каза“* (Мат.26:25). И добавя към предателя: *„Каквото ще вършиш, върши по-скоро“* (Йоан 13:27), като по този начин сякаш иска да ускори драматичната развръзка на подготвяното отпреди злодеяние.

И Иуда излиза в нощта – нощта на греха, на най-мразното окаянство.

Учениците мислят, че той излиза подсетен от Иисус да свърши нещо – да купи или да раздаде на сиромаси. Но Иуда излиза, за да иде при първосвещениците и фарисеите и да предаде Христа.

Той излиза, за да поеме по най-ужасния път – окончателната си гибел – предаването на Богочовека в ръцете на озлобените Му врагове. За всички времена името му ще е синоним на най-черно и ужасно предателство. За 30 сребърника той предава Христос – предава Го с целувка.

И не случайно, когато пристъпваме към Свето Причастие се молим с молитвата *„На Твоята Тайна Вечеря, Сине Божий, днес за причастник ме приеми. Защото на враговете Ти няма да издам тайната, нито целувка ще Ти дам като Иуда, но като разбойника Те изповядвам: помени ме, Господи, в Царството Си!“*

А нашето предателство спрямо Христос са греховете ни...

Пасха – най-важния юдейски празник, който се празнува със специално приготвено агне. Пасха ще рече избавление – това е бягството на юдеите от Египет, предвождани от Мойсей, успели да се изтръгнат от властта на злия фараон.

синедрион – висш религиозен съвет по време на Иисус Христос.

Евхаристия – от гръцки – благодарение.

